

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy rozpoznający powództwo przeciwko konsumentowi w związku z wykonaniem umowy, jeżeli zgodnie z procesowym prawem krajowym jest wyłącznie uprawniony do badania z urzędu, czy żądanie stanowi naruszenie przepisu krajowego o charakterze bezwzględnie obowiązującym, jest w taki sam sposób uprawniony z urzędu – nawet w razie niestawiennictwa strony – do zbadania czy i do stwierdzenia, że umowa będąca przedmiotem postępowania jest objęta zakresem stosowania dyrektywy [Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r.] w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich tak, jak została ona przetransponowana do prawa belgijskiego?
- 2) Czy niezależną instytucję szkolnictwa wyższego, która oferuje konsumentowi subwencionowane kształcenie, należy postrzegać w związku z umową w sprawie tego kształcenia za zapłatą opłaty za studia, w danym wypadku powiększonej o kwotę tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez tę instytucję, jako przedsiębiorstwo w rozumieniu prawa europejskiego?
- 3) Czy umowa zawarta między konsumentem i niezależną subwencionowaną instytucją szkolnictwa wyższego, dotycząca umożliwienia subwencionowanego kształcenia przez tę instytucję jest objęta zakresem stosowania dyrektywy [Rady] 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r.] w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich i czy niezależną instytucję szkolnictwa wyższego oferującą konsumentowi subwencionowane kształcenie należy postrzegać w związku z umową w sprawie tego kształcenia jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą w rozumieniu dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s.29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 17 marca 2016 r. – Tigers GmbH/Hauptzollamt Landshut

(Sprawa C-156/16)

(2016/C 211/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tigers GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Landshut

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 412/2013⁽¹⁾ z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zezwala na przedstawienie w późniejszym terminie ważnej faktury handlowej w celu pierwszego ustalenia ostatecznego cła antydumpingowego, jeżeli są spełnione wszystkie inne konieczne przesłanki pozwalające na uzyskanie indywidualnej stawki cła antydumpingowego?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽²⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. sprzeciwia się odmowie przez organy celne w ramach procedury weryfikacji zwrotu cła antydumpingowego ze względu na to, że zgłaszający przedstawił ważną fakturę handlową dopiero po dokonaniu zgłoszenia celnego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 131, s.1.

⁽²⁾ Dz.U. L 303, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) NR 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny, Dz.U. L 311, s.17.